

แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินระยะที่ 2

แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินระยะที่ 2 (แผนพัฒนาฯ 2) มีระยะเวลาการดำเนินงานนโยบายระหว่างปี 2553 – 2557 ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินระยะที่ 1 (แผนพัฒนาฯ 1) ที่วางกรอบการพัฒนาระบบสถาบันการเงินในช่วงปี 2547 – 2551 เพื่อปรับปรุงโครงสร้างระบบสถาบันการเงินให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แข็งแกร่ง และสามารถให้บริการได้ทั่วถึง ซึ่งมีมาตรการหลัก คือ การยกระดับสถาบันการเงินด้วยการส่งเสริมการควบรวมขยายขอบเขตธุรกิจของธนาคารพาณิชย์เป็น Universal Banking ที่สามารถให้บริการทางการเงินแก่ลูกค้าได้ทุกกลุ่มและทำธุรกรรมทางการเงินได้เกือบทุกประเภท เพิ่มใบอนุญาตสถาบันการเงินในรูปแบบของธนาคารพาณิชย์ที่เป็นบริษัทลูกของธนาคารต่างประเทศที่จดทะเบียนในประเทศไทย (Subsidiary) ส่งเสริมการให้บริการทางการเงินโดยเพิ่มใบอนุญาตสถาบันการเงินในรูปแบบของธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (ชย.) รวมทั้งกำหนดนโยบายให้มีสถาบันการเงินที่รับเงินฝากเพียงแห่งเดียวในกลุ่มธุรกิจการเงิน (One Presence) เพื่อลดความซ้ำซ้อนในระบบสถาบันการเงินและเกิดความประหยัดต่อขนาด โดยหลังจากแผนพัฒนาฯ 1 มีผลบังคับใช้ โครงสร้างของระบบสถาบันการเงินไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด โดยสถาบันการเงินที่มีขนาดเล็กได้ควบรวมกันทำให้มีความมั่นคงขึ้นทั้งแง่ของเงินกองทุน การบริหารจัดการ และการบริหารความเสี่ยง ตลอดจนมีการจัดตั้งกลุ่มธุรกิจการเงิน และ ชย. ขึ้น

บัดนี้ แผนพัฒนาฯ 1 ได้ครบกำหนดเวลาดำเนินการแล้ว ประกอบกับสภาวะแวดล้อมในระบบการเงินภายในประเทศและต่างประเทศที่มีผลต่อรูปแบบการทำธุรกิจของสถาบันการเงินเปลี่ยนแปลงไปมาก ทั้งจากขอบเขตการประกอบธุรกิจ มาตรฐานการบริหารความเสี่ยง การพัฒนาของเทคโนโลยี การแข่งขันที่มีมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันระหว่างสถาบันการเงินด้วยกันเองหรือกับตลาดทุนและผู้ให้บริการที่ไม่รับเงินฝาก (Non-bank) ทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งความเชื่อมโยงของระบบเศรษฐกิจการเงินโลกที่มีมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากวิกฤติเศรษฐกิจโลกในปี 2551

การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการเงินดังกล่าวนำมาซึ่งโอกาสและความท้าทาย โดยเฉพาะการรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพของระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจโดยการดูแลให้ระบบสถาบันการเงินมีความมั่นคง มีการบริหารความเสี่ยงที่ดี และมีประสิทธิภาพ กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) จึงได้ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาฯ 2 ขึ้น ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของการกำหนดเป้าหมายและวางกรอบทิศทางการพัฒนาระบบสถาบันการเงินอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถบริหารจัดการความท้าทายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการเงินดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้ระบบการเงินสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นรวมทั้งสนับสนุนการขับเคลื่อนและพัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยรวมให้มีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ

ขั้นตอนและวิธีการจัดทำแผน

กระบวนการศึกษาและจัดทำแผนพัฒนาฯ 2 เน้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น นำเสนอข้อมูล และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของระบบสถาบันการเงิน การจัดทำนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ครอบคลุมประเด็นครบถ้วน ตอบสนองความต้องการของผู้ร่วมตลาดและผู้ให้บริการ ตลอดจนมีความเหมาะสมในทางปฏิบัติ และเป็นที่ยอมรับ โดยมีคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินระยะที่ 2 ที่แต่งตั้งขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม 2550 ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้พิจารณาทิศทางเชิงนโยบาย กลยุทธ์ และรายละเอียดของมาตรการ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงินและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิจารณาอนุมัติ ก่อนเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

การประเมินระบบสถาบันการเงินไทยในปัจจุบันและความท้าทายในอนาคต

วิกฤติเศรษฐกิจโลกแสดงให้เห็นชัดเจนถึงความสำคัญของระบบการเงินต่อเศรษฐกิจ ถ้าประเทศใดมีระบบการเงินเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ เศรษฐกิจก็จะได้ประโยชน์ การจัดสรรทรัพยากรการเงินก็จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และมีข้อจำกัดน้อยลง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ทางการต้องประเมินเสถียรภาพและประสิทธิภาพของระบบสถาบันการเงินของประเทศ เพื่อให้วางแผนพัฒนาฯ ได้อย่างเหมาะสม

การประเมินระบบสถาบันการเงินไทยในด้านต่างๆ ทั้ง โครงสร้างและศักยภาพ (SWOT Analysis) ก่อนที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาฯ 2 สรุปได้ว่า

- 1) มีการปรับตัวทางด้านประสิทธิภาพและความมั่นคงในภาพรวมที่ดีขึ้น โดยเป็นผลเนื่องมาจากการพัฒนาระบบสถาบันการเงินและการกำกับดูแลที่เน้นการบริหารความเสี่ยงที่ดีอย่างต่อเนื่อง ทำให้สถาบันการเงินสามารถปรับตัวต่อวิกฤติเศรษฐกิจโลกได้ดีพอสมควร
- 2) ยังมีต้นทุนดำเนินงานในระดับค่อนข้างสูง ส่วนหนึ่งเกิดจากสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ค้างอยู่ในระบบ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจากการลงทุนในระบบงานเทคโนโลยี บุคลากร และสาขา โดยรวมอัตรากำไรต่อสินทรัพย์เฉลี่ย (Return on Assets : ROA) สิ้นปี 2551 อยู่ที่ร้อยละ 1 ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำกว่าของกลุ่มประเทศส่วนใหญ่ในเอเชีย ซึ่งการลดต้นทุนจากเกณฑ์ที่ไม่สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของสถาบันการเงินในปัจจุบัน หรือการเพิ่มการประหยัดจากขนาดและขอบเขตธุรกิจ (Economy of scale and scope) ตลอดจนการกระตุ้นการแข่งขัน จะเป็นโอกาสในการเพิ่มประสิทธิภาพของสถาบันการเงินได้มากขึ้น
- 3) ให้บริการทางการเงินได้หลากหลายขึ้น แต่ยังไม่ทั่วถึง โดยการให้บริการทางการเงินยังมีช่องว่างในภาคครัวเรือน และผู้ประกอบการขนาดเล็กและรายย่อยเป็นส่วนใหญ่ ผลสำรวจที่ ธปท. ดำเนินการร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2549 พบว่า ธนาคารพาณิชย์และ

สถาบันการเงินเฉพาะกิจมีบทบาทสำคัญในการให้บริการแก่ภาคครัวเรือนไทย โดยเห็นได้จากจำนวนครัวเรือนที่มีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีถึงร้อยละ 80 ในขณะที่ครัวเรือนเพียงร้อยละ 31 เท่านั้นที่ใช้บริการสินเชื่อจากสถาบันการเงินดังกล่าว ซึ่งครัวเรือนส่วนที่ไม่ได้ใช้บริการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอาจมีเหตุผลเนื่องมาจากบริการสินเชื่อจากแหล่งเงินทุนเหล่านี้ไม่สอดคล้องกับความต้องการ หรือเป็นกลุ่มผู้มีรายได้น้อย อาศัยอยู่ในชนบท หรือเชื่อว่าตนเองไม่มีคุณสมบัติพอ ตลอดจนไม่มีหลักประกันในการขอสินเชื่อ นอกจากนี้ ครัวเรือนบางส่วนเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นในการใช้บริการสินเชื่อ ดังนั้น แผนพัฒนาฯ 2 นี้ จึงจะให้ความสำคัญกับการแก้ไขอุปสรรคการเข้าถึงสินเชื่อดังกล่าว

4) โครงสร้างพื้นฐานทางการเงินที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนกลไกบริหารความเสี่ยงของระบบสถาบันการเงินยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะส่งเสริมให้สถาบันการเงินสามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีข้อมูลที่เพียงพอต่อการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิต และการมีกฎหมายที่เอื้อต่อการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ เช่น กฎหมายหลักประกันทางธุรกิจ กฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ เป็นต้น

จากการประเมินดังกล่าว สรุปได้ว่า ระบบสถาบันการเงินไทยสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง แม้ว่าจะยังมีข้อควรปรับปรุงและยังคงมีความท้าทายในอนาคตที่สืบเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่ต้องให้ความสำคัญในการกำหนดกรอบการพัฒนา ระบบสถาบันการเงินในระยะต่อไป ทั้งด้านกระแสเงินทุนต่างประเทศที่ไหลเข้าในภูมิภาคเอเชีย การขับเคลื่อนเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายภายในประเทศที่จะมีบทบาทมากขึ้น ในขณะที่บทบาทการส่งออกลดลง และการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ

เป้าหมายของแผนพัฒนาฯ 2

เพื่อให้ระบบสถาบันการเงินไทยสามารถปรับตัวให้มีความเข้มแข็ง ให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง พร้อมทั้งจะรองรับกับความท้าทายที่จะเกิดขึ้น ระบบสถาบันการเงินไทยในอนาคตจะต้องมีลักษณะสำคัญ คือ

- 1) ระบบสถาบันการเงินที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ต้นทุนบริการทางการเงินอยู่ในระดับที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
- 2) ระบบสถาบันการเงินที่เข้มแข็งและปรับตัวได้เร็วเพื่อสามารถรองรับความผันผวนที่เกิดจากภาวะแวดล้อมในโลกการเงิน
- 3) ระบบสถาบันการเงินที่มีความหลากหลายเพื่อให้สามารถทำหน้าที่ตัวกลางทางการเงินให้กับประชาชนได้ทั่วถึง
- 4) ระบบสถาบันการเงินที่มีความเป็นธรรมและโปร่งใสในการให้บริการทางการเงิน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

แผนพัฒนาฯ 2 ซึ่งประกอบด้วยมาตรการทั้งในด้านการลดต้นทุนของระบบ ส่งเสริมการแข่งขัน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน คาดหวังว่าประชาชนผู้ประกอบการภาคเอกชนระบบสถาบันการเงิน ตลอดจนประเทศ จะได้รับประโยชน์โดยรวม ดังนี้

1) ระบบสถาบันการเงินที่มีประสิทธิภาพ มีระบบบริหารความเสี่ยงและธรรมาภิบาลที่ดี แข็งแกร่งไม่เป็นภาระต่อประเทศ และสามารถสนับสนุนพัฒนาการของเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างมั่นคงทั้งในภาวะปกติและวิกฤติ

2) ต้นทุนในการเข้ารับบริการจากสถาบันการเงินลดลงส่งผลให้ต้นทุนในการประกอบธุรกิจของภาคเอกชนลดลงซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และช่วยยกระดับศักยภาพของประชาชน

3) เพิ่มโอกาสให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้ทั่วถึงและหลากหลายตรงกับความต้องการมากขึ้น โดยเฉพาะการเข้าถึงบริการสินเชื่อในระดับฐานราก (Microcredit) เพื่อลดปัญหาการกู้ยืมเงินนอกระบบ ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนมากขึ้น โดยการส่งเสริมองค์ความรู้จากผู้มีประสบการณ์ในธุรกิจ Microfinance ที่ประสบความสำเร็จให้แก่กลุ่มการเงินในชุมชน เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งและนำไปสู่การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันให้แก่สังคมไทยทุกระดับ

4) โครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมายที่เอื้อโอกาสให้แก่ลูกหนี้บุคคลธรรมดาและผู้ประกอบการรายย่อยที่มีศักยภาพสามารถขอฟื้นฟูกิจการได้ดีขึ้น เพื่อให้กิจการของลูกหนี้ยังคงดำเนินต่อไปได้เพื่อสร้างมูลค่าให้แก่ระบบเศรษฐกิจโดยรวม

5) โครงสร้างพื้นฐานทางการเงินที่เอื้อต่อการบริหารความเสี่ยงของระบบสถาบันการเงินทำให้สถาบันการเงินสามารถจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่คงค้างอยู่ในระบบได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานลดลง และมีความพร้อมที่จะให้บริการแก่ผู้ใช้บริการมากขึ้น

องค์ประกอบสำคัญของแผนพัฒนาฯ 2

นโยบายหลักและมาตรการของแผนพัฒนาฯ 2 แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบสำคัญ (Pillar) ดังนี้

Pillar 1: การลดต้นทุนของระบบ

ต้นทุนในการดำเนินงานของสถาบันการเงินเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานของสถาบันการเงิน และส่งผลถึงราคาของการให้บริการแก่ผู้บริโภค และความสามารถในการแข่งขันกับสถาบันการเงินต่างประเทศ ทั้งนี้ มาตรการสำคัญในส่วนนี้จะคำนึงถึงต้นทุนสองด้าน ดังนี้

1.1 ต้นทุนจากกฎระเบียบของทางการ การกำหนดนโยบายและกฎเกณฑ์ในการกำกับดูแลสถาบันการเงินมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน พร้อมทั้งส่งเสริมให้สถาบันการเงินทำหน้าที่ตัวกลางทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมต่อผู้ใช้บริการ ทั้งในด้านการออม การระดมทุน และบริการทางการเงินอื่นๆ เช่น การโอนเงิน ชำระเงิน ซึ่งการกำหนดนโยบายและกฎเกณฑ์ต่างๆ อาจส่งผลให้สถาบันการเงินมีข้อจำกัดด้านรูปแบบและวิธีการประกอบธุรกิจ และเป็นต้นทุนในการดำเนินงานหรือต้นทุนค่าเสียโอกาสของสถาบันการเงิน

มาตรการ ในการปรับปรุงกฎเกณฑ์การกำกับดูแลสถาบันการเงินยึดหลักการสำคัญที่ว่า การทบทวนกฎเกณฑ์จะเป็นไปเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของบริการทางการเงินและลดต้นทุนของสถาบันการเงิน แต่ต้องไม่กระทบความมั่นคงของสถาบันการเงินและระบบเศรษฐกิจโดยรวม รวมทั้งไม่รบกวนสิทธิผู้บริโภค

ทั้งนี้ ธปท. ได้รับฟังความเห็นจากสถาบันการเงิน และดำเนินการปรับปรุงกฎเกณฑ์ไปประมาณร้อยละ 40 แล้ว โดยมีผลบังคับใช้พร้อมกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินเมื่อเดือนสิงหาคม 2551 ขณะนี้ ธปท. และกระทรวงการคลัง อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนในส่วนที่เหลือต่อไป

1.2 ต้นทุนจากสินเชื่อและสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ (NPL และ NPA) ที่ยังคงค้างอยู่ในระบบสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของระบบสถาบันการเงินไทยมาตั้งแต่ช่วงวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 และเป็นต้นทุนที่ต้องให้ความสำคัญที่สุดในขณะนี้ ในครั้งแรกของปี 2552 สินเชื่อด้อยคุณภาพ (NPL) มีจำนวน 4.02 แสนล้านบาท และสินทรัพย์ด้อยคุณภาพซึ่งส่วนใหญ่คือ อสังหาริมทรัพย์รอการขาย (NPA) มีจำนวน 1.43 แสนล้านบาท โดยที่อัตราส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพก่อนการกันเงินสำรอง (Gross NPL ratio) ของไทยอยู่ที่ร้อยละ 5.4 ของสินเชื่อรวม ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยในประเทศแถบเอเชีย

มาตรการ

- 1) สนับสนุนให้มีการตัดจำหน่ายหนี้สูญสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ ซึ่งได้มีการกันสำรองครบถ้วนแล้วตามมาตรฐานบัญชี
- 2) เพิ่มความต้องการซื้อในตลาดสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ด้วยการเพิ่มศักยภาพ อสังหาริมทรัพย์หรือการขาย โดยขยายขอบเขตให้ธนาคารพาณิชย์สามารถร่วมลงทุนกับบริษัทที่มีความเชี่ยวชาญด้านอสังหาริมทรัพย์เพื่อพัฒนาให้มีสภาพพร้อมขายมากยิ่งขึ้น ในระยะยาวเมื่อนักลงทุน และสถาบันการเงินมีความพร้อม อาจมีมาตรการสนับสนุนการให้มีเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลาย เพื่อรองรับการซื้อขายสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ
- 3) เพิ่มประสิทธิภาพการซื้อขายในตลาดสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ด้วยการตั้งศูนย์ ข้อมูลกลางอสังหาริมทรัพย์หรือการขาย สนับสนุนการสวมสิทธิของผู้ซื้อและการฟ้องร้องบังคับ หลักประกันที่มีประสิทธิภาพ

Pillar 2: การส่งเสริมการแข่งขันและการเข้าถึงบริการทางการเงิน

การส่งเสริมการแข่งขันเป็นกลไกหลักที่จะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบสถาบันการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มผู้ให้บริการในระบบหรือการเปิดเสรีให้ทำธุรกิจนอกขอบเขตที่กว้างขึ้นเพื่อให้เกิดการแข่งขันในด้านราคาและบริการ การเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินของระบบสถาบันการเงินก็จะเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจโดยรวมได้ในระยะยาว

2.1 การส่งเสริมการแข่งขันในระบบสถาบันการเงิน การกำหนดมาตรการส่งเสริมการแข่งขันอยู่ภายใต้หลักการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

2.1.1 สร้างระบบสถาบันการเงินให้มีความมั่นคงเป็นหลักที่แข็งแกร่งแก่ระบบเศรษฐกิจได้ในทุกสภาวะการณ์ (Resilient at all time) เนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีลักษณะเป็นเศรษฐกิจเปิดที่มีขนาดเล็ก (Small open economy) และยังมีพึ่งพาสถาบันการเงินค่อนข้างสูง ดังนั้น จึงต้องสร้างระบบสถาบันการเงินที่จะสามารถขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจได้ทั้งในภาวะปกติและภาวะวิกฤติ โดยระบบดังกล่าวจะต้องมีองค์ประกอบหลักเป็นธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศ มีความผูกพันระยะยาวกับเศรษฐกิจไทย มีความมั่นคงและมีประสิทธิภาพ เป็นแกนสำคัญ

2.1.2 ส่งเสริมให้สถาบันการเงินมีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพจากการประหยัดจากขนาด (Economy of scale) และจากขอบเขตธุรกิจที่กว้างขวาง เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน (Economy of scope) เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของระบบสถาบันการเงินไทย ด้วยการสนับสนุนการควบรวมโดยสมัครใจและอาจพิจารณามาตรการภาษีเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรค และภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมของสถาบันการเงินในลักษณะเดียวกับที่ได้เคยอนุมัติไว้ในแผนพัฒนาฯ 1 โดยอนุญาตให้สถาบันการเงินทุกแห่งเสนอขอควบรวมกิจการได้ ในการพิจารณาจะคำนึงถึงปัจจัย

สำคัญ คือ ผลต่อระดับการแข่งขันในตลาด การให้บริการที่มีประสิทธิภาพและความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ ต้องไม่สร้างอำนาจผูกขาด ตลอดจนผลกระทบต่อศักยภาพและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินไทย นอกจากนี้ ยังมีนโยบาย Prompt Corrective Action เพื่อให้ทางการสามารถแก้ไขปัญหาของแต่ละสถาบันการเงินได้รวดเร็วและทันทั่วถึง โดยไม่กระทบต่อเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินก่อนที่จะเป็นปัญหาของระบบ

2.1.3 ส่งเสริมการแข่งขัน โดยให้สถาบันการเงินมีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการสาขาและขอบเขตธุรกิจมากขึ้นซึ่งจะเป็นการเพิ่มบทบาทผู้ให้บริการเดิม นอกจากนี้ จะมีการเพิ่มผู้ให้บริการรายใหม่เพื่อให้แข่งขันผลักดันการยกระดับประสิทธิภาพของระบบสถาบันการเงิน โดย

1) การเพิ่มทางเลือกให้สถาบันการเงินมีความยืดหยุ่นในการบริหารมากขึ้นในเรื่อง

(ก) การขยายสาขาโดยเสรี ธปท. จะพิจารณาให้ธนาคารพาณิชย์ไทยจัดตั้งสาขาโดยเสรี เพื่อให้สถาบันการเงินมีความยืดหยุ่นในการบริหารสาขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสม โดยไม่ให้หลักเกณฑ์ของทางการเป็นอุปสรรคในการให้บริการแก่ประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นธนาคารพาณิชย์ไทยชั้นนำที่แข็งแกร่งที่มีความมั่นคงตามหลักเกณฑ์ของ ธปท. กล่าวคือ ต้องเป็นธนาคารพาณิชย์มีผลการจัดอันดับ (Rating) ที่ดีตามเกณฑ์ ธปท. และมีการบริหารจัดการดี

(ข) การขยายขอบเขตธุรกิจ เพื่อขยายขอบเขตให้ธนาคารพาณิชย์แต่ไม่รวม อย. สามารถทำธุรกิจที่ปัจจุบันบริษัทถูกเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ได้แก่ การบริหารจัดการกองทุนรวม (Mutual fund management) และจัดการเงินร่วมลงทุน (Venture capital fund management) ซึ่งจะช่วยให้สถาบันการเงินพัฒนาบริการได้หลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์จาก Economy of scale และ Economy of scope ได้เพิ่มขึ้น และยังเป็นการเพิ่มโอกาสให้สถาบันการเงินเลือกรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมกับตนเองได้

2) การเพิ่มบทบาทผู้ให้บริการเดิม การเพิ่มโอกาสการแข่งขันของ อย. และสถาบันการเงินต่างชาติที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยอยู่แล้ว ให้มีช่องทางการให้บริการทางการเงินเพิ่มขึ้นได้ ดังนี้

(ก) ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย สามารถขออนุญาตยกระดับเป็นธนาคารพาณิชย์ได้หลังจากที่แผนพัฒนาฯ 2 มีผลบังคับใช้และกระทรวงการคลังประกาศกำหนดเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ในการขออนุญาต โดยต้องเป็น อย. ที่มีการบริหารจัดการดีและมีศักยภาพ มีเงินกองทุนชั้นที่ 1 ขั้นต่ำ 10,000 ล้านบาท มีการบริหารความเสี่ยงดี มีความสามารถในการดำเนินธุรกิจต่อไปได้ในอนาคต และไม่สร้างปัญหาต่อระบบสถาบันการเงิน

(ข) สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศและ Subsidiary ที่เปิด

ดำเนินการในปัจจุบัน สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศสามารถขออนุญาตเปิดสำนักงานสาขาเพิ่มได้อีกไม่เกิน 2 แห่ง ตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่ทางการกำหนด หรือสามารถขออนุญาตปรับสถานะเป็น Subsidiary โดยทางการจะพิจารณาให้ Subsidiary ทั้งรายใหม่และรายเดิมมีสาขาเพิ่มได้เป็นไม่เกิน 20 แห่ง และ ATM นอกสำนักงานได้ไม่เกิน 20 เครื่อง ตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนด ซึ่งรวมถึงต้องมีเงินกองทุนชั้นที่ 1 ขั้นต่ำ 10,000 ล้านบาท มีผลการจัดอันดับ (Rating) ที่ดีตาม ธปท. และมีการบริหารความเสี่ยงดี ทั้งนี้ เพื่อสร้างการแข่งขันในระดับที่เหมาะสมจากสถาบันการเงินต่างประเทศที่ดำเนินธุรกิจอยู่แล้ว ขณะเดียวกันก็มีการปรับเกณฑ์การกำกับดูแลให้เท่าเทียมกันยิ่งขึ้นกับธนาคารพาณิชย์ไทยที่อยู่ในตลาดเดียวกัน โดยให้สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศเลือกรูปแบบธุรกิจได้ระหว่างการคงสถานะเป็นสาขา หรือปรับสถานะเป็น Subsidiary ที่จดทะเบียนในประเทศ

ทั้งนี้ หลังจากแผนพัฒนาฯ 1 แล้ว ทางการไม่มีนโยบายให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ยกระดับเป็น ธย. หรือธนาคารพาณิชย์ แต่อนุญาตให้ปรับไปสู่การเป็นผู้ให้กู้ที่ไม่รับเงินฝากได้

3) การเพิ่มผู้ให้บริการรายใหม่ จะไม่ดำเนินการในช่วงแรก เนื่องจากระบบสถาบันการเงินจะต้องปรับตัวต่อปัจจัยหลายประการทั้งในแง่ของการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้น การปรับตัวต่อกฎเกณฑ์ต่างๆ รวมทั้งความท้าทายต่างๆ ในระบบการเงินโลก

2.1.4 อนุญาตให้มีผู้ให้บริการรายใหม่ในระบบสถาบันการเงิน แต่จะมีการประเมินช่องว่างในระบบสถาบันการเงินและเน้นรายที่จะสามารถปิดช่องว่างการให้บริการทางการเงินได้ เพื่อให้ระบบสถาบันการเงินมีการให้บริการที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับทิศทางการขยายตัวของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศของไทย โดยเฉพาะแนวโน้มการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในภูมิภาค ทั้งนี้ การอนุญาตจะเป็นรายกรณีขึ้นอยู่กับการพิจารณาความเหมาะสมต่อระบบสถาบันการเงินไทยโดย ธปท. และกระทรวงการคลัง

2.1.5 สนับสนุนบทบาทของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Specialized Financial Institutions: SFIs) เพื่อเน้นการให้บริการแก่กลุ่มผู้มีรายได้น้อยและธุรกิจขนาดเล็กที่ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ได้ รวมทั้งลดบทบาทความเป็นเจ้าของของภาครัฐในระบบธนาคารพาณิชย์ที่เข้าไปถือหุ้นหลังจากวิกฤตการณ์การเงินปี 2540

ภายใต้ต้นโอบายดังกล่าว กำหนดขั้นตอนของการส่งเสริมการแข่งขันเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงแรก (ปี 2553-2554) เป็นช่วงของการสร้างความแข็งแกร่งและประสิทธิภาพให้แก่สถาบันการเงินปัจจุบัน โดยการสนับสนุนให้มีการควบรวม ขยายขอบเขตธุรกิจ และลดต้นทุนของระบบสถาบันการเงิน รวมทั้งสนับสนุนให้ ธย. ที่มีศักยภาพตามเกณฑ์ระดับเป็นธนาคารพาณิชย์ และเพิ่มจำนวนสาขาให้กับสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ

ช่วงที่สอง (ปี 2555-2556) เป็นการเพิ่มระดับการแข่งขันโดยผ่อนคลายนโยบายการกำกับดูแลการทำธุรกิจของสถาบันการเงินต่างชาติอย่างเป็นลำดับ โดยสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และ Subsidiary ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันสามารถขอยกระดับเป็น Subsidiary ที่มีจำนวนสาขาเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม และอนุญาตให้ผู้ให้บริการรายใหม่ประเภทจำกัดขอบเขตธุรกิจ (Restricted License) ซึ่งอาจเป็นไทยหรือต่างชาติ หรือร่วมทุนระหว่างกันเพื่อนำความรู้ความชำนาญที่จำเป็นซึ่งยังมีไม่เพียงพอในประเทศไทยเข้ามาพัฒนาระบบการเงินไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หรือทำให้สามารถลดช่องว่างในการให้บริการทางการเงินได้ตามสมควร ซึ่งสถาบันการเงินดังกล่าวอาจรวมถึงประเภท Microfinance, Trust banks, Investment banks และ Islamic banks

ช่วงที่สาม (ปี 2557) หลังจากที่ได้อำนาจมาตรการที่ได้กำหนดไว้ในช่วงที่ 1 และ 2 แล้ว ระบบสถาบันการเงินจะมีความพร้อมสำหรับการแข่งขันมากขึ้น ดังนั้น ในช่วงสุดท้ายนี้ อาจมีการประเมินประสิทธิภาพของระบบให้สอดคล้องกับทิศทางการขยายตัวของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศของไทย โดยเฉพาะแนวโน้มการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในภูมิภาค (Regional integration) อีกครั้งหนึ่งก่อน จะพิจารณาให้ใบอนุญาตประกอบกิจการแก่ผู้ให้บริการรายใหม่ไทยหรือต่างชาติ เพิ่มขึ้นอีก ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบธนาคารพาณิชย์ที่จำกัดขอบเขตธุรกิจหรืออาจเป็นธนาคารพาณิชย์เต็มรูปแบบก็ได้

2.2 การส่งเสริมให้ประชาชนกลุ่มต่างๆ เข้าถึงบริการทางการเงิน เพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้ประกอบธุรกิจรายย่อยและประชาชนผู้มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินที่ตรงกับความต้องการและมีต้นทุนเหมาะสมมากขึ้น โดยมีมาตรการดังนี้

2.2.1 ส่งเสริมสนับสนุนธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันให้มีรูปแบบการให้บริการที่เหมาะสมกับกลุ่มประชาชนที่ยังขาดโอกาสการเข้าถึงบริการทางการเงินในปัจจุบัน โดยการผ่อนคลายนโยบายเกี่ยวกับการให้บริการของธนาคารพาณิชย์เพื่อความคล่องตัวและเอื้อต่อการให้บริการตามวัตถุประสงค์มากขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้ธนาคารพาณิชย์ที่ให้บริการอยู่ในปัจจุบันมีรูปแบบธุรกิจที่สามารถให้บริการในกลุ่มผู้ประกอบการรายย่อยหรือประชาชนผู้มีรายได้น้อยได้มากขึ้น ทั้งนี้ รูปแบบธุรกิจอาจรวมถึงรูปแบบ ดังนี้

1) ธนาคารพาณิชย์จัดตั้งหน่วยงานภายในเพื่อให้บริการทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้สินเชื่อเฉพาะกลุ่มลูกค้าดังกล่าว โดยอาจแยกบัญชีจากการดำเนินงานปกติ

เพื่อสามารถกำหนดเป้าหมายธุรกิจได้ชัดเจน มีระบบงานคล่องตัว ต้นทุนไม่สูง และมีระบบบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม

2) ธนาคารพาณิชย์ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีความคุ้นเคยกับกลุ่มลูกค้าในพื้นที่ (Microfinance operator) เช่น สหกรณ์ เครดิตยูเนียน อาจดำเนินการในลักษณะให้กู้ยืมแบบ wholesale แก่ Microfinance operator เพื่อปล่อยกู้ต่อให้กับลูกค้า หรือมอบหมายให้ Microfinance operator ดำเนินการตามกระบวนการสินเชื่อ โดยได้รับค่าบริการจากธนาคารพาณิชย์

3) ธนาคารพาณิชย์แต่งตั้งตัวแทนผู้ให้บริการที่เข้าเกณฑ์ ธปท. (Service provider) ที่มีจุดแข็งในเรื่องเครือข่ายการเข้าถึงลูกค้าเป็นตัวแทนในการให้บริการด้าน Microfinance โดยอาจดำเนินการควบคู่กับการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีต่างๆ เช่น ระบบโทรศัพท์มือถือ

2.2.2 เปิดโอกาสให้มีผู้ให้บริการรายใหม่ที่มีความเชี่ยวชาญและการบริหารจัดการที่ดีด้าน Microfinance เพิ่มเติมเพื่อให้บริการแก่ประชาชนหรือผู้ประกอบการที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินในระบบ ธปท. และกระทรวงการคลัง จะพิจารณาใบอนุญาตเป็นรายกรณีตามคุณสมบัติของผู้ให้บริการรายใหม่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีหลักการสำคัญ คือ เป็นสถาบันการเงินประเภทจำกัดขอบเขตธุรกิจเพื่อปิดช่องว่างในระบบ โดยมีวัตถุประสงค์ในการทำธุรกิจที่ชัดเจน และมีความชำนาญเฉพาะด้านที่เน้นการให้บริการแก่กลุ่มดังกล่าวที่ธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันยังไม่มุ่งเน้น ทั้งนี้ นโยบายและเกณฑ์การกำกับดูแลยังเน้นความมั่นคงแต่จะมีความยืดหยุ่นตามลักษณะของธุรกิจอย่างเหมาะสม

2.2.3 ปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานต่างๆ ที่เอื้อต่อการสนับสนุนให้ระบบสถาบันการเงินเพิ่มโอกาสของผู้ที่ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการหรือยังเข้าถึงได้น้อย สามารถเข้าถึงบริการ โดยเฉพาะด้านสินเชื่อได้มากขึ้น เช่น การปรับปรุงระบบข้อมูลเครดิต เพิ่มประสิทธิภาพระบบการค้ำประกันสินเชื่อ และศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการจัดอันดับ (Rating) ผู้ให้บริการด้าน Microfinance ในประเทศไทย เป็นต้น

2.2.4 สนับสนุนบทบาทของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในการปิดช่องว่างของการให้บริการทางการเงินเชิงพาณิชย์ โดยสนับสนุนการพัฒนาประสิทธิภาพของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ และจัดทำแผนธุรกิจที่มีความชัดเจนสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวที่แน่ชัด

Pillar 3: การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน

ในการผลักดันให้กลไกการดำเนินงานของระบบสถาบันการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการสร้างพื้นฐานทางการเงินที่สำคัญรองรับอย่างมีประสิทธิภาพและครบถ้วน โดยเฉพาะกลไกที่เกี่ยวกับการให้สินเชื่อซึ่งเป็นธุรกิจหลักของสถาบันการเงิน ภายใต้แผนพัฒนาฯ 2 นี้เห็นควรปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินที่จำเป็นใน 5 ด้าน คือ

3.1 การเพิ่มศักยภาพและเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงด้านต่างๆ ของสถาบันการเงิน ประกอบด้วยความเสี่ยงด้านเครดิต ด้านตลาด ด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านการชำระคุด (Settlement risk) ซึ่งสถาบันการเงินต้องมีระบบการบริหารความเสี่ยงและเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ เช่น การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากการประกันสินเชื่อเพื่อการค้า (Trade Credit Insurance) เพื่อให้สถาบันการเงินมีช่องทางในการบริหารความเสี่ยงเพิ่มมากขึ้น และการเชื่อมโยงระบบการชำระเงินของไทยกับต่างประเทศในลักษณะ Payment versus Payment เพื่อชำระคุดเงินสองสกุลได้ในเวลาเดียวกันซึ่งจะลดความเสี่ยงจาก Time zone เป็นต้น

3.2 การพัฒนาระบบข้อมูลสำหรับการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงิน ที่จะประโยชน์ต่อการวางกลยุทธ์ของสถาบันการเงินและการขยายบริการให้ทั่วถึง โดยเพิ่มศักยภาพของบริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ในด้านประเภทข้อมูลที่จัดเก็บและขอบเขตการให้บริการข้อมูลเครดิตแบบครบวงจร ซึ่งอาจรวมถึงการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม การพัฒนารูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อให้สถาบันการเงินสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกรวดเร็วขึ้น และมีต้นทุนที่ถูกลง พิจารณาแนวทางพัฒนาฐานระบบข้อมูลร่วม (Data pooling) ที่เหมาะสม เผยแพร่ข้อมูลภาพรวมที่จำเป็นสำหรับการบริหารความเสี่ยง วางแผนธุรกิจ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการดูแลความลับของลูกค้าอย่างเหมาะสม

3.3 การปรับปรุงกฎหมายการเงินที่สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินในด้านของสินเชื่อและการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ได้แก่

1) กฎหมายหลักประกันทางธุรกิจ ที่สร้างระบบสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ เพื่อให้ผู้ให้หลักประกันตราทรัพย์สินไว้เป็นประกันหนี้โดยไม่ต้องส่งมอบทรัพย์สิน ซึ่งร่างกฎหมายฉบับนี้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแล้ว และคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ระหว่างการพิจารณาตรวจร่างกฎหมายเพื่อนำเสนอต่อรัฐสภาต่อไป

2) กฎหมายว่าด้วยการบังคับคดีแพ่ง ปรับปรุงประเด็นที่จะช่วยให้กลไกการบังคับคดีแพ่งมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำและระยะเวลาของการวางเงินเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการบังคับคดีและนำส่งเอกสาร กำหนดวงเงินมัดจำที่สูงขึ้นเพื่อป้องกันผู้ประมูดทิ้งเงินมัดจำ รวมทั้งการบังคับคดีหนี้ที่มีหลักประกันควรแยกต่างหากจากการบังคับคดีหนี้ที่ไม่มีหลักประกัน เป็นต้น

3) กฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ เพื่อส่งเสริมให้บุคคลธรรมดาและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถขอฟื้นฟูกิจการได้ และนำหลักความสามารถในการชำระหนี้ พิจารณาร่วมกับฐานะทางการเงินตามงบคุดของลูกหนี้ในการพิจารณาว่าลูกหนี้สมควรเป็นบุคคลล้มละลายหรือไม่

3.4 การส่งเสริมศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการให้บริการการเงิน และเตรียมรองรับการแข่งขันกับสถาบันการเงินต่างประเทศ โดยเฉพาะการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอย่างเต็มที่เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่เพิ่มมากขึ้น และปรับปรุงมาตรฐานการกำกับดูแลการให้บริการดังกล่าวให้มีความปลอดภัย เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ใช้บริการ

3.5 การส่งเสริมศักยภาพด้านบุคลากรในระบบสถาบันการเงิน เพื่อสนับสนุนให้สถาบันการเงินมีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยมีการส่งเสริมให้ระบบสถาบันการเงินยกระดับความรู้ความชำนาญของพนักงาน ตลอดจนเสริมสร้างความรู้และธรรมาภิบาลของผู้บริหารระดับสูงของสถาบันการเงินซึ่งอาจรวมถึงการเสริมสร้างบทบาทของสมาคมสถาบันการศึกษาการธนาคารและการเงินไทย การสร้างแรงจูงใจให้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเข้าสู่ภาคธุรกิจสถาบันการเงินเพิ่มมากขึ้น และส่งเสริมให้สถาบันการเงินมีนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาบุคลากรของสถาบันการเงินและรักษาพนักงานที่มีความสามารถให้อยู่กับองค์กร

การดำเนินงานให้ปฏิบัติตามแผนพัฒนาฯ 2

หลังจากที่แผนพัฒนาฯ 2 ได้รับความเห็นชอบในกรอบนโยบายที่กำหนดไว้แล้ว เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่วางไว้ จะมีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดูแลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาฯ 2 ที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน ซึ่งจะรับผิดชอบการดำเนินนโยบายในภาพรวม นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ จะจัดตั้งคณะอนุกรรมการ 4 คณะ เพื่อดูแลให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน (Action plan) ในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านภาษี ด้านกฎหมายการเงิน ด้านระบบข้อมูล และด้านการพัฒนาบุคลากร โดยมีคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน (กนส.) เป็นผู้ดูแลด้านการส่งเสริมการแข่งขันและการเข้าถึงบริการทางการเงิน และ ธปท. เป็นผู้ดูแลในด้านการลดต้นทุนจากกฎเกณฑ์ของทางการ การแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ คงค้าง การบริหารความเสี่ยง และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้ หน่วยงานและคณะทำงานที่รับผิดชอบจะร่วมกันกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่เหมาะสมในแต่ละมาตรการ ตลอดจนประสานงานในมาตรการที่มีความเชื่อมโยงระหว่างกันต่อไป